

Pán Ježíš od začátku přesně věděl, proč je na této zemi! Pozoruhodné vyučování, uzdravování a dokonce i kříšení mrtvých zvládali už někteří starozákonní proroci.

V tom nebyla nejdůležitější Ježíšova úloha. Jediné, co opravdu nikdo jiný před Ním ani po Ném udělat nemohl, byla dokonalá oběť za všechny naše špatnosti. Když už se děsivě přibližoval čas téhle oběti, Pán Ježíš před svými učedníky s úzkostí nahlas přemýšlí:
*Mám říct: Otče, zbav mě této hodiny? **Vždyť proto jsem přišel!*** (Jan 12,27)

My tu nejsme proto, abychom nesli „hřích“ celého světa, ale abychom lidem řekli o Zachránci, kteří ten „hřích“ na sobě už odnesl!

Když se přibližujeme k situaci, že bychom měli někomu říct o svém Zachránci někteří panikaříme, máme nejrůznější vnitřní výmluvy a nakonec nic neřekneme.

Jasně, chápu. Jedno selhání, že jsme mlčeli, se může stát. I druhé selhání i patnácté selhání... Ale zkusme to prolomit. Nepřijmi tahle selhání jako svoji identitu! Sám sobě řekni, co Pán Ježíš prohlásil kvůli tobě a kvůli mně: *Mám říct: Otče, zbav mě této hodiny? **Vždyť proto jsem přišel!*** (Jan 12,27)